

15 JUNI 1929

No. 12

34e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

„Dat wat van God is, is licht: en hij die het licht ontvangt en in God voortgaat,
ontvangt meer licht, en dat licht wordt meer en meer helder tot den volkomen dag”.

Leer en Verbonden, afd. 50:24.

TOESPRAAK *)

gehouden door Ouderling John A. Widtsoe,
Lid van den Raad der Twaalf Apostelen,
op Moedersdag, te Rotterdam,
12 Mei 1929.

Mijn geliefde Broeders en Zusters,

Ik ben reeds verscheidene malen in Holland geweest. Doch dit is pas de eerste gelegenheid die ik heb om hier een poosje te verblijven. Voor de gelegenheid om kennis te maken met mijn Hollandsche Broeders en Zusters ben ik zeer dankbaar. De afgelopen week hebben wij werkelijk verrukkelijke ervaringen gehad. Vergezeld van Broeder Lillywhite, en nu en dan ook van zijn echtgenoot, zijn wij zoover Noordelijk gegaan dat wij in Groningen kwamen, en nog andere steden in dit land hebben wij bezocht. En waar wij ook zijn gegaan, hebben wij immer groepen getrouwe Laterdaagsche Heiligen aangetroffen.

Altijd heb ik de Hollandsche menschen bewonderd. Hun geschiedenis heb ik langen tijd gevolgd. Ik weet een en ander van den machtigen strijd dien zij te voeren gehad hebben, zoowel tegen de Noordzee als tegen personen met verkeerde bedoelingen; en het Hollandsche volk heeft overwonnen. Het heeft een land gemaakt, dat vrij is en voorspoed geniet, een land dat bij de gansche wereld in het teeken der bewondering staat. Immer heb ik gevoeld, dat

*) Door beperktheid der plaatsruimte gedwongen, hebben wij uit deze rede die deelen weggelaten, welke, wat den algemeenen samenhang betref, het beste konden worden gemist. — Red.

wanneer een burger van dit land door den Geest der Waarheid wordt geroerd, hij dan een sterk en gelukkig mensch moet worden, en nu ik U van aangezicht tot aangezicht heb leeren kennen, geloof ik dat ik juist heb geraden. Ik geloof dat elkeen van U, die het Evangelie van Jezus Christus heeft aanvaard, en de deugden van dit volk aan den dag legt, vreugde en geluk in zijn leven heeft gevonden.

Wij zijn vanavond hier gekomen om over het Evangelie van Jezus Christus te spreken, en ik betuig de waarheid van hetgeen mijn vrouw zooveen heeft gezegd. Wij schromen niet om aan de gansche wereld te verklaren dat God in deze dagen heeft gesproken. Wij leggen getuigenis af dat Hij gesproken heeft in dezen tijd, dat Hij nog spreekt en zal spreken tot Zijn volk, en hen zal leiden tot het bestemde einde. Want er is geen toeval in het Evangelie van Jezus Christus. Er is een wet, en het is de wet van God; en zij die de wet gehoorzamen zullen zich een zaligheid verwerven, en zij die de wet niet gehoorzamen zullen falen te bereiken datgene wat zij bereiken willen. De Laterdaagsche Heiligen moeten niet vergeten dat zij leven onder de wet. Zij moeten de wet gehoorzamen, willen zij de zegeningen ontvangen die Onze Hemelsche Vader beloofd heeft. Het is slechts door gehoorzaamheid aan Zijn wet, dat wij ons God's gunst kunnen verwerven.

Het Evangelie van Jezus Christus is niet moeilijk te begrijpen. Wij zijn de kinderen van Onzen Hemelschen Vader. Hij wil, dat wij Hem gelijk worden. Hij heeft een plan uitgelegd waardoor dit kan worden bereikt, en Hij heeft dat plan niet zoo moeilijk gemaakt of wij kunnen ons er wel bij aanpassen, en het is zoo eenvoudig dat zelfs een kind het kan verstaan. En het plan is zoo vol waarheid, dat zelfs de wijste man er voldoening in kan vinden. In den loop de eeuwen echter, zijn de menschen steeds afgeweken van de waarheid. De Heere onderwees de waarheid, het Evangelie van Jezus Christus werd geleerd door Onzen Zaligmaker, doch afval sloop in onder de menschen. Een herstelling werd dus noodig. Om die reden werd de Profeet Joseph Smith verwekt, en om de doeleinden van den Almachtige te verwezenlijken gaan wij nu van het eene einde der wereld naar het andere om het Evangelie te verkondigen. Het prediken van het Evangelie is een plicht, gelegd op de schouders van elk Heilige der Laatste Dagen. Het is een eigenaardig, doch niet onaardig feit dat zoo gauw iemand een getuigenis van de waarheid krijgt, hij die waarheid aan anderen wil meedeelen. Wij zouden geen koninkrijk van priesters kunnen zijn zonder dat wij den geest van het priesterschap bezaten en verlangden om het Evangelie te prediken aan elke levende ziel die in de wereld is.

U, die in aantal een kleine minderheid uitmaakt, wordt het een heilige plicht om het Evangelie van Jezus Christus te verkondigen, op elke mogelijke wijs, maar doeltreffend. Er komt geen vreugde

tot het menschelijk hart die zich meten kan met de vreugde die komt tot hem die zijn medemenschen waren weg predikt. Ik zou mijn broeders en zusters in Rotterdam op het hart willen drukken om naar een gelegenheid te zoeken om met wijsheid, en doeltreffend, het Evangelie van Jezus Christus te verkondigen, en een van de beste manieren om dit te doen is door het Evangelie te leven, daar wij meer kunnen prediken door ons voorbeeld dan door onze woorden. Wij raken de harten der menschen meer door hetgeen wij doen dan door hetgeen wij zeggen, en wij als Heiligen der Laatste Dagen, wien de eeuwige waarheid Gods wordt onderwezen, moeten voorzichtig zijn in al wat wij doen. Wij moeten de beste burgers van Rotterdam zijn, onze eerlijkheid moet boven verdenking staan, wij moeten vriendelijk spreken over onzen buurman, wij moeten elke goede beweging steunen, wij moeten zoo leven dat de menschen kunnen zeggen: dat is een goede man of vrouw. En dit is niet moeilijk. Hoe meer iemand tracht God te dienen, des te gemakkelijker wordt het, en denk dan eens welke heerlijke gave ons deel is geworden: de duisternis der eeuwen is weggedaan en wij kunnen met klaarheid zien in vele zoogenaamde verborgenheden van den Almachtige.

Vanmorgen dacht ik hieraan, toen wij een schitterend Moedersdag programma in de Zondagsschool bijwoonden. Hoeveel verschildt ons gezichtpunt ten aanzien van het moederschap niet van die welke de wereld er over het algemeen op na houdt!

Volgens ons geloof leefden wij voor wij hier op aarde kwamen. Wij bestonden in den geest. In die geestelijke wereld bestonden wij als kinderen van God, en wij zijn door Onzen Hemelschen Vader hierheen gezonden om ervaringen op te doen die tot deze aarde behooren, overeenkomstig de eeuwige wet. Heeft u wel eens nagedacht welke uitwerking die leer heeft op het beschouwen van het moederschap? In de wereld bestaan moederschap, vaderschap en ouderschap uit zelfzuchtig oogpunt. Wij hielden van onze kinderen, daarom zorgen wij voor hen; maar het is een zelfzuchtige liefde van mijzelf voor mijn kind.

Doch de Heiligen der Laatste Dagen hebben een breederen kijk op het ouderschap. Zij die kinderen in de wereld brengen, helpen om het plan van den Almachtige ten uitvoer te leggen; een wachtende geest aan de andere zijde ontvangt de gelegenheid om hier te komen.

Dit maakt het moederschap schooner en verheft het in waardigheid, maakt het heilig, want nu wordt de moeder als het ware een helpster van den Almachtigen God, en is het niet alleen meer haar liefde voor haar kind, maar haar liefde voor haar Vader in den hemel, haar verlangen om Zijn plan te helpen uitwerken. Dit wijzigt dus volkomen het gezichtspunt op het moederschap. En wanneer de moeder tracht haar kind rechtvaardiglijk op te voeden, is het niet alleen omdat zij een goed kind wil hebben, maar omdat zij

den eeuwigen, aan haar zorgen toevertrouwd en geest, wil voort-helpen. Want naar de wet van God gaan wij allen vooruit, voor eeuwig en eeuwig, en wanneer vader of moeder medewerkt in deze baan-vooruit die de menschheid aflegt, hebben zij deel aan een Goddelijk werk. Dit is de blik die deze Kerk heeft op het moederschap, en als de gansche wereld deze leer verstond, zou zij ook een anderen kijk op het moederschap krijgen. Dan zou er meer reinheid in de wereld zijn, en de mannen en vrouwen zouden hun kinderen met meer zorg grootbrengen dan zij nu doen.

En beschouw dan eens de kijk op het leven hiernamaals. De Heiligen der Laatste Dagen gelooven dat zij voor eeuwig zullen leven. Dat wordt over het algemeen wel geloofd door de Christelijke sekten, maar de meeste Christenen gelooven dat het leven hiernamaals er een van louter gemak en rust zal zijn. Dat wij zullen zingen en eer bewijzen aan den troon van God, en dat het Leven daar voor eeuwig en altoos in zal bestaan. Als wij elkander zouden kennen, zou het zijn als engelen in den hemel.

Doch het Evangelie van Jezus Christus leert anders. In het hiernamaals zullen wij leven en werken. Wij zullen plichten hebben te vervullen. Wij zullen groeien zooals wij hier groeien, als wij goed leven aan den anderen kant. Groote machten kunnen ons worden geschonken door hetgeen wij in dit leven hebben verricht. Wij zullen elkander kennen zooals hier. Het kind zal de moeder kennen en de moeder het kind. Man en vrouw zullen elkaar kennen.

De gezinsverwantschap zal in de toekomstige wereld blijven voortbestaan, omdat het gezin de eenheid is waaruit het Koninkrijk Gods is opgebouwd. Als men die gezinseenheid ongeschonden en heilig hield zou men in staat zijn om de geesten die nog aan de andere zijde verkeeren, naar deze aarde te brengen, en zou men in staat zijn den Heere te helpen om Zijn plan op de juiste wijze te vervullen. Dit is een voorbeeld van het licht dat tot de aarde is gekomen doordat het Evangelie in dezen tijd is hersteld.

Men scheldt vaak den Profet Joseph Smith. Hij is zeer misbegrepen. Vijanden hebben hem aangevallen, boeken zijn tegen hem geschreven, redevoeringen zijn tegen hem afgestoken, maar nergens heeft men hem zwak bevonden. Zijn kracht was voldoende om elken vijand te weerstaan. Hij leerde de waarheid en de waarheid is onoverwinnelijk. En nu, na honderd jaren, is hij grooter dan ooit tevoren. Verstandige menschen vallen den Profet Joseph Smith niet langer aan. Alles wat zij kunnen zeggen is: wij begrijpen hem niet. Als zij niet willen gelooven dat God tot hem gesproken heeft, dan zeggen zij: wij kunnen niet vatten hoe hij dat groote werk heeft gedaan. Evenzoo is het met de Kerk zelf. Zij is gestadig gegroeid in macht en invloed en wordt gerespecteerd door allen die deze Kerk kennen. Slechts zij die gedreven worden door verkeerde beweegkrachten, strijden tegen deze Kerk, maar

zij, die eerlijk van hart zijn, gevoelen dat deze Kerk iets bezit dat andere kerken niet kunnen geven.

Die menschen zoeken wij juist, niet om hun een nieuw evangelie te geven, maar om hen het oude Evangelie te leeren begrijpen, zuiver in dien toestand teruggebracht, waarin het verkeerde toen de Zaligmaker het aan de aarde gaf. Wij kunnen der menschheid verklaren dat de waarheid behoort aan het Evangelie van Jezus Christus, zooals het alleen door de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen wordt gepredikt.

* * *

Gaven en Teekenen.

Maar als iemand geloofd heeft en zich bekeerd, en de wateren van den doop is ingegaan, dan moet een belooning volgen, en ontvangt hij de gave van den Heiligen Geest. Indien U nu het Evangelie goed verstaat, begrijpt u ook wat dat beteekent. Dat door de gave van den Heiligen Geest wij in directe gemeenschap komen met de krachten des hemels, dat door geloof en gebed wij onzen Vader kunnen naderen met nieuwe zekerheid; en zij die op deze wijze gelooven, zullen zegeningen van den Geest ontvangen. Teekenen van den Geest volgen altijd diegenen welke leven overeenkomstig den wil van God. Soms noemen wij die teekenen wonderen, maar het zijn geen wonderen. Het is niets anders dan de werking van wetten, die wij nog niet begrijpen. Eens zullen wij die dingen kunnen verstaan.

Bijvoorbeeld, zij die de gave van den Heiligen Geest hebben ontvangen, kunnen het getuigenis deelachtig worden dat zij zieken zien genezen, zij kunnen de gave der talen genieten, de gave van profetie, de gave van intelligentie. Al deze gaven zijn noodig en wenschelijk voor den vooruitgang van God's koninkrijk. In de oorspronkelijke Kerk waren deze gaven aanwezig, in de dagen van Jezus Christus en in de dagen der apostelen. Zulke gaven zijn nu in de Kerk. Het is een van de maatstaven waarnaar wij de waarheid van het Evangelie van Jezus Christus kunnen meten.

Nu worden in deze Kerk de zieken genezen door de macht van het priesterschap, indien het God's wil is. Geen menschelijke macht kan gaan boven den wil van God. Wij leggen onze handen op de zieken en in den naam van Jezus Christus en in de bevoegdheid van het priesterschap zegenen wij de zieken en bidden voor hen, en als het de wil van God is, kunnen zij genezen. Ik kan den tijd niet nemen om U van zulke openbaringen te vertellen, maar U heeft ze zelf in deze gemeente ondervonden, zelfs op dezen vloer is een wonder gebeurd. Iets dat ons als een wonder voorkomt, maar slechts een manifestatie van de macht van den Geest.

Ik heb enkele jaren geleden een jongen ontmoet wiens rugwer-

vels verpletterd waren, doordat een zware vrachtauto over zijn lichaam reed. Pas 15 jaar oud zijnde, was hij op het punt te sterven, doch hij bezat een geloof als de Profeet Joseph Smith en hij fluisterde: „Roep de zendelingen”, en twee jonge mannen, zooals deze ouderlingen hier, kwamen naar het ziekenhuis en hebben hem gezegend, door de macht van het priesterschap, die zij bezaten. En het wonder is gebeurd. De gebroken beenderen zijn samengehecht, de rug is genezen, de andere beenderen zijn genezen. De dokters zeiden: „Wij hebben dit niet gedaan; wij kunnen het niet begrijpen. Het is een wonder”. Het was niet meer dan een openbaring van den Geest Gods, die tot de Kerk van Jezus Christus behoort, en bij duizenden zijn zulke manifestaties, misschien niet altijd zoo merkwaardig als deze, elk jaar in de Kerk voorgekomen. Als wij zouden doen zooals de apostelen van vroeger, en deze wonderen opteekenen, zouden wij geen boeken genoeg hebben om ze op te schrijven. Doch in deze gemeente en in de gansche zending, en overal in de wereld, wordt getuigenis ontvangen van de goedheid van God in dit opzicht, en ik getuig tot U dat de Geest God de zieken geneest, dat zulke gaven volgen diegenen, die gelooven.

Dit beteekent echter niet dat elk ziek persoon zal genezen. Wij moeten geloof hebben, wij moeten met al onze kracht bij den Heere pleiten, en het moet de wil van God zijn; dan zullen wij ontvangen hetgeen wij wenschen. Dit zijn heilige dingen, zij behooren tot Christus' Kerk. Zij worden gegeven aan hen die getrouw zijn. Zij komen tot hen die geloof hebben, die zich bekeeren, die gehoorzaamheid betoonen. Wij worden niet vergeten door onzen Hemelschen Vader. Wij hebben nog andere gaven in deze Kerk. Het spreken in talen bijvoorbeeld. Ik heb zelf dikwijls in talen hooren spreken; doch God geeft die gave alleen voor een bepaald doel. Hij geeft haar niet louter omdat iemand het wil. Er schuilt een doel en wet achter al wat de Heere doet. Wij kunnen niet altijd Zijn bedoelingen begrijpen, maar laat ons ervan overtuigd zijn dat er een doel schuilt in alle gaven.

Als ik hier vanavond geen tolk had, en het voor den vooruitgang van het Werk, voor een getuigenis van de waarheid tot U, noodig ware, twijfel ik niet of de Heere zou mij de gave der talen schenken. Maar het is niet noodig; ik heb een goeden tolk. Dat is de wijze waarop de Heere werkt. Sommigen gelooven dat de gaven van den Geest dingen van weinig waarde zijn, die overal kunnen worden rondgestrooid; maar het zijn heilige dingen, die door God gebruikt worden voor heilige doeleinden. Wij moeten Hem niet teveel vragen. Wij moeten voorzichtig zijn en weten hoe wij den Heere moeten vragen om heilige dingen.

Het beste is om van dag tot dag onze plichten te doen, dan geeft de Heer volgens onze behoeften.

Want niemand wordt bekeerd door een wonder. Toen Saulus het licht zag en tot God sprak, en overtuigd werd van de grootheid

van Jezus Christus, was zelfs dat niet voldoende om Saul's opvoeding te voltooiën. Hij moest naar een naburige stad gaan en daar zat hij neder aan de voeten van een Ouderling, en hoorde het Evangelie verklaren. Hij kreeg daar een kennis van de beginselen van het Evangelie en ontving te rechter tijd het priesterschap, en moest het Evangelie van Jezus Christus leven. Dit is ons aller plicht, en dan zullen gaven tot ons komen naarmate de Heere ziet dat wij ze noodig hebben.

* * *

Het grootste van alle Wonderen.

Laat mij U zeggen wat naar mijn geloof het grootste wonder is in de Kerk van Jezus Christus, grooter dan het genezen van zieken, grooter dan het spreken in talen, grooter dan de gave van profetie. Dat wonder is de omvorming van het menschelijk hart. Wanneer iemand de waarheid aanvaardt, geloof heeft, zich bekeert, de wateren van den doop ingaat, en datgene doet wat de Heere van Hem verlangt, wordt hij omgevormd. De goddelijke kwaliteiten, die zijn eigendom worden, daarin bestaat het grootste wonder in de Kerk. Dit is altijd het grootste wonder geweest.

Ik heb vanmorgen iemand de hand geschud, die reeds vele jaren een lid van de Kerk is. Ik heb hem in de oogen gekeken en daarin het wonder gelezen. Het is iemand die voor zijn gansche leven blij en gelukkig is gemaakt, die kracht en sterkte heeft ontvangen om God's wil te doen, die vanmorgen tot mij heeft gesproken van zijn getuigenis van het Evangelie van Jezus Christus. Ik heb vanmorgen een zuster bij de hand genomen, die ook was omgevormd. Zij had den Geest Gods toegestaan in haar hart te werken, en zij was niet meer de vrouw die zij geweest is. Zij wandelde in de voetstappen van God, vol opofferingen. God was met haar. Men zou niet naast haar kunnen staan zonder haar rechtvaardigheid te gevoelen. Dat was een wonder, en dat is het wonder waarnaar wij allen moeten zoeken.

Wij moeten in onze eigen harten een onderzoek instellen, onze harten openen wanneer wij alleen zijn, om te zien of wij zoodanig het Evangelie van Christus leven dat deze schoone verandering in onze harten plaats heeft. Zijn wij nu meer gelijk onze Meester? Dan begint het wonder zich te voltrekken. Gaan wij voort, om meer en meer God gelijk te worden, dan groeit het wonder. Ik beloof U, dat wanneer U wilt streven naar dit wonder, door vlijt en door nobelheid, door gehoorzaamheid aan de wetten van God, dat deze omvorming ook in U zal geschieden.

Dit wonder zult U zien, en U zult niet zijn als andere mannen en vrouwen. U zult meer God nabij zijn. U zult nieuwe macht

en invloed hebben. U zult de diepe dingen van het leven verstaan zooals nooit tevoren, en smart zal in vreugde veranderen, ongeluk in geluk, strijd in rust, en U zult rijzen, hooger en hooger, tot het bestemde einde dat God heeft gezet voor Zijn kinderen. Dat is de gave, die het deel wordt van hen die deze eerste beginselen van het Evangelie aanvaardden.

Mijn tijd is om en ik heb slechts gesproken over de eerste beginselen van het Evangelie, en ik zou over nog veertig andere willen spreken om mijn verhaal te voltooien. Ik denk dat ik naar Rotterdam moet terugkomen om zulks te doen.

Ik ben blij dat ik hier met U kon zijn, om U van aangezicht tot aangezicht te zien. Ik heb hier vanavond den Geest van God gevoeld. Hij heeft in mijn hart gewerkt, en ik ben ervan overtuigd dat mijn woorden, onverschillig hoe zwak zij zijn geweest, door de kracht van God zullen helpen om wonden te genezen, om vertroosting te brengen tot een ziel die noodig had hetgeen ik gezegd heb. Gaat nu voort in het goede, zonder vrees; de toekomst ligt voor ons. Wij hebben de waarheid, en zij die de waarheid hebben kunnen door de menschen niet overwonnen worden. Wij zullen groeien en vermeerdering hebben in aantal. Wij zullen ook groeien en vermeerdering hebben in geestelijke kracht.

Wij zullen nieuwe bedehuizen hebben, nieuwe gemeenten. Deze broeders zullen allen aan het werk worden gezet, opdat de zendingen kunnen uitgaan om het Evangelie te verkondigen aan hen die het nog niet gehoord hebben. De zusters zullen meerdere plichten hebben te vervullen. Elkeen zal behooren te aanvaardden hetgeen aan hem of haar wordt opgelegd. Wij zouden geen vragen stellen omtrent onze eenvoudige plicht, doch immer waakzaam zijn om in dit groote koninkrijk dienstbaar te wezen, want velen zullen in deze Kerk komen. Het is nu reeds de meest snelgroeiende Kerk.

Wij kunnen ons met recht gelukkig gevoelen. God heeft ons machtig gezegend. Hij heeft ons groote beloften gegeven voor de toekomst, en ik ben zeer verheugd om menschen te ontmoeten, zooals U vanavond, die getrouw zijn aan hun beloften en verbonden. Ik ben blij dat ik tot U spreken kan als tot Broeders en Zusters.

Moge de Heer U zegenen en met U zijn, en U vertroosten, en ik zegen U, in de macht van het priesterschap die ik heb om te zegenen, dat U den vertroostenden invloed van God's heiligen Geest moge ontvangen, en begrijpen dat U deel hebt in God's groote werk. Opdat U bereid moogt zijn om U aan dit groote werk te geven; en ik doe dit alles in den naam van onzen Heere Jezus Christus. Amen.

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: JOHN P. LILLYWHITE - ASSISTENT: H. SCHOTEL

GETROUWHEID.

Ook in kleine dingen.

Door JOHN P. LILLYWHITE.

Men zegt dat „Wie het kleine veracht, zal door kleine dingen vallen, en hij die getrouw is in het minste, is getrouw in veel.”

Terwijl ik mij onder de menschen beweeg en hen in hun dagelijksche zaken en werkzaamheden gadesla, zie ik bovenaangehaalde verklaring ruimschoots bewezen. Het blijkt onder de menscheid een algemeen voorkomende fout te zijn om de kleine dingen van het leven te veronachtzamen of over het hoofd te zien. De meesten zijn moedig genoeg en zeer nauwgezet in de grootere plichten, doch uiterst zorgeloos en onverschillig over kleinigheden — voor de kleinere zaken — en daarin ligt hun zwakte en de reden dat zij in hun werk niet slagen. Door het ontbreken van een vooropgezet plan en een zorgvuldig achtgeven op de details, wordt ons prestatievermogen zeer verkleind.

De meeste menschen schijnen niet te beseffen dat getrouwheid aan kleine plichten een toetsing is van hun mannelijkheid in het leven, en de sleutel voor groei in prestatievermogen en volmaking. Werkelijk kunnen zelfs ons succes en onze zaligheid vaak afhangen van hetgeen maar een kleinigheid schijnt. Dit is vooral waar in den dienst van den Meester. Groote dingen, groote gelegenheden om God en medemenschen te dienen, komen maar zelden, doch kleine dingen, waardoor onze getrouwheid wordt bewezen, komen geregeld voor, en zoo wij aandacht aan de kleine dingen schenken — aan de kleine plichten — en ons best hierin doen, zooals elke dag ze aan ons voorstelt, zullen wij niet zonder hulp gelaten worden wanneer een groote gelegenheid zich voordoet.

Getrouwheid kan niet zonder inspanning verworven worden. Het is inderdaad een verheven eigenschap. „Gij zijt getrouw geweest”, is het hoogste compliment. Als wij falen, of onzen kleinen plicht onachtzaam vervullen, zal er een leemte of een vlek zijn waar iets schoons behoorde te staan. „De zelfbouw die besloten ligt in de loutere gewoonte om getrouw te zijn, is, in zichzelf, een rijke belooning voor al ons streven”.

De getrouwheid die God van ons verlangt moet zich uitstrekken tot alles wat wij doen. „Wees getrouw”, is het woord des Heeren,

dat door alle tijden tot de kinderen der menschen heeft geklonken. Zekerlijk is geen enkel deel van 's Heeren werk van zoo weinig gewicht dat het er niet op aan zou komen of het met getrouwheid werd volbracht of niet, en ik moet gelooven dat de geheele tijd en het stipte volbrengen van plichten door den Heer van elken dienst-knecht en elke dienstmaagd worden verlangd. Het is zeker dat er meer standvastigheid en inspanning noodig is in een vlijtig vervullen van kleine plichten dan in het volbrengen van een groote taak.

De meest ware en inderdaad de eenigst mogelijke voorbereiding voor 's levens plichten en moeiten, hetzij groot of klein, wordt gemaakt door eenvoudige getrouwheid aan onverschillig wat elke dag brengt. Elk levensuur houdt de sleutelen tot het volgende, en mogelijk tot nog veel meer. Het falen in onzen plicht, te eeniger tijd, kan beteekenen dat wij de schitterendste gelegenheid verliezen om de bedoeling van ons bestaan te vervullen en het ideaal der volmaking te bereiken. De eenigst zekere weg om tot hoogere plaatsen te stijgen is door getrouw te wezen waar wij zijn. Getrouwheid in de gewone plichten van den voorbijgaanden dag is voor ons inderdaad de zaak van het zwaarste gewicht.

Wanneer wij zoodanig leven zal God ons leiden, stap voor stap, zelfs tot meerdere dienstbaarheid en grootere bruikbaarheid, naarmate Hij ons bereid vindt. Wij behoeven ons niet bezorgd te maken over bevordering; die zal komen wanneer wij er klaar voor zijn, en per slot van rekening is de eenigst ware promotie die, welke door getrouwheid komt.

„Wat een mensch doet”, zegt een schrijver, „is waarlijk een betrouwbare openbaring van hetgeen hij is, en naar hun werken kan men de menschen eerlijk en juist beoordeelen.” En zoo treffen wij de zaak overal. Op hun dagelijksch arbeidsterrein — indien vrijwillig gekozen — openbaren mannen en vrouwen gedurig hun karakter in den aard van hun werk en de wijze waarop zij dit verichten. De zieleigenschappen van den mensch uiten zich in hetgeen hij doet. „Het is het geestelijk element in het werk, dat het veredelt en boven sleur verheft. Als dit ontbreekt, verschilt 's menschen arbeid slechts in graad van die welke de os, het paard of een lastdier volbrengt.”

Ongetwijfeld kan niemand wiens geestelijke natuur ontwikkeld is, zijn werk machinaal doen, of in den geest van een sleur. Hij zal aan elk detail de meest stipte aandacht schenken, en het stempel der toewijding drukken op alles wat hij doet. Men zegt dat „Wanneer gij in een rechte baan kunt loopen, zijn uw welslagen en geluk verzekerd, want gij zult meesterschap hebben over andere dingen en andere omstandigheden. Wanneer uw wegen slingeren, zijn uw kansen op welslagen en geluk van twijfelachtigen aard. U kunt als onfeilbaren regel neerschrijven dat succes langs eenigerlei lijn in overeenstemming met dit beginsel wordt bereikt. Nimmer

is een groot succes geboekt door dit beginsel te schenden. Succes is eenvoudig een kwestie van het stuwen in een rechte lijn, van het opstellen van een doel, het beraamen van middelen om dit doel te bereiken, en het moedig strijden naar dat doel.

U kunt er zeker van zijn dat menschen die steeds klagen over hun omgeving — over de toestanden om hen heen — met de uitgesproken bedoeling om hun werkeloosheid, middelmatigen arbeid of mislukking te rechtvaardigen, zich niet hebben geprepareerd om te slagen. Hun ontbreekt iets, en dat iets is, in den regel, een neiging om stug, volhardend en hard te werken. Zij kunnen beter verontschuldigen voor hun mislukking vinden dan iets anders. De niet-te-ontwijken prijs van succes is hard werken en een stipt nakomen van plichten.

De man of de vrouw die in de wereld vooruit wil komen, en ook in de kerkelijke wereld, kan zijn of haar taak niet halfhartig volbrengen. De mensch moet zijn gelegenheid met kracht, en geestdriftig, aangrijpen, en zich met alle macht begeven in zijn werk. Populair heeft iemand dit eens als volgt uitgedrukt: „Geen enkel jongmensch kan met de godin van het succes flirten. Als hij het niet ernstig meent, wordt hij spoedig door haar aan de deur gezet”.

Onze aardsche zending zal nimmer met succes worden vervuld, tenzij wij, door eigen vlijt en inspanning, haar vervullen. Velen zullen misschien nooit het Evangelie hier op aarde hooren tenzij wij het hun prediken, omdat zij kunnen sterven voor de volgende gelegenheid komt. De Heer zal een ieder aansprakelijk houden naar de mate zijner verantwoordelijkheid.

Laat ons ervoor waken dat onze offerande bij Hem aannemelijk is. „Die getrouw is in kleine dingen, is getrouw in veel”.

JEZUS DE CHRISTUS.

Hoofdstuk 5

De aardsche komst van den Christus voorspeld.

(Zondagsschoolles voor Ouders- en Theologieklas.)

De komst van Christus naar de aarde, om in het vleesch te wonen, was geen onverwachte of onaangekondigde gebeurtenis. Reeds eeuwen van tevoren hadden de Joden beweerd naar de komst van hunnen Koning uit te zien; en, zoowel in de voorgeschreven ceremoniën van den eeredienst als in particuliere gebeden, trad de komst van den beloofden Messias op den voorgrond als een zaak waarom Israëel Jehova smeekte. Het is waar dat de meeningen der leeken en de uiteenzettingen der rabbijnen zeer uiteenliepen, waar het tijd en manier van Zijn verschijnen gold; doch de zekerheid van het gebeuren lag stevig vast in het gelooven en hopen der Hebreeuwsche natie.

De verslagen die wij kennen onder den naam van de boeken des Ouden Testaments — tezamen met andere geïnspireerde geschriften, die men eenmaal als authentiek beschouwde, doch welke uit latere verzamelingen werden buitengesloten als zijnde niet streng-canoniek — waren bij de Hebreërs in omloop bij en lang voor den tijd van Christus' geboorte. Met deze schriften werd een begin gemaakt toen de wet werd afgekondigd door Mozes, ¹⁾ die haar schreef, en het geschrevene officiëel aan de zorgen der priesters toevertrouwde, met een nadrukkelijk gebod dat het in de bijeenkomsten van het volk op gezette tijden zou worden voorgelezen. Aan deze eerste geschriften voegde men de uitspraken van goddelijk-aangestelde profeten toe, benevens de verslagen van aangewezen geschiedschrijvers en de zangen van geïnspireerde dichters, naarmate de eeuwen verliepen; zoodat, op den tijd van onzes Heeren bediening, de Joden een groote verzameling geschriften bezaten, die door hen werden erkend en geëerd als zijnde gezaghebbend. ²⁾ Deze verslagen zijn rijk aan voorspellingen en beloften inzake de komst van den Messias naar de aarde, hetgeen het geval is met andere geschriften die voor het Israëel van vroeger niet te bereiken waren.

Adam, de patriarch van het menschengeslacht, verblijdde zich in de zekerheid dat de Zaligmaker de Hem opgedragen zending zou vervullen, terwijl door het aanvaarden daarvan, hij, de overtreders, verlost zou kunnen worden. Het plan tot zaligheid, waarvan de maker Jezus Christus is, wordt in het kort genoemd in de belofte welke door God na den val werd gegeven — dat namelijk, ofschoon de duivel, vertegenwoordigd door de slang in Eden, de macht zou hebben om de verzenen van Adam's nageslacht te verpletteren, door het zaad van de vrouw de macht zou komen om den kop van den tegenstander te vermorzelen. ³⁾ Het is van beteekenis dat deze verzekering eener overwinning op de zonde en haar onvermijdelijk gevolg, de dood, — welke beide door Satan, den aartsvijand der menschen, op aarde werden ingevoerd — moest verwezenlijkt worden door de nakomelingschap van de vrouw; de belofte werd niet in het bijzonder aan den man gedaan, noch aan het paar. Het eenigste geval dat de nakomeling eener vrouw geen sterfelijk vader had, is de geboorte van Jezus de Christus, die de aardsche Zoon van een sterfelijke moeder was, verwekt door een onsterfelijken Vader. Hij is van den Eeuwigen Vader de Eenigst Geborene in het vleesch, en werd geboren uit de vrouw.

Door nog andere schriftuur dan die welke in het Oude Testament is vervat, leeren wij meer omtrent de openbaringen die God aan Adam gaf betreffende de komst van den Verlosser. Als natuurlijk en onvermijdelijk gevolg zijner ongehoorzaamheid had

1) Deut. 31 : 9, 24—26; vergelijk 17 : 18—20.

2) „Artikelen des Geloofs”, lezing 13 : 7—10.

3) Gen. 3 : 15; vergelijk Hebr. 2 : 14; Openb. 12 : 9; 20 : 3.

Adam het hooge voorrecht verbeurd hetwelk hij eenmaal genoot — om directe en persoonlijke gemeenschap met zijn God te hebben. Niettemin werd hij in zijn gevallen staat door een engel des Heeren bezocht, die aan hem het plan der verlossing openbaarde: „En na vele dagen verscheen een engel des Heeren aan Adam, zeggende: waarom offert gij offeranden tot den Heere? En Adam zeide tot hem: Ik weet het niet; maar de Heere gebod het mij. En toen sprak de engel, zeggende: Het is eene gelijkenis van de offerande van den Eeniggeborene des Vaders, welke vol van genade en waarheid is. Daarom zult gij alles, wat gij doet, in den naam des Zoons doen, en gij zult u bekeeren en God in den naam des Zoons voor immer aanroepen. En te dien dage kwam de Heilige Geest, die getuigenis geeft van den Vader en den Zoon, op Adam, zeggende: Ik ben de Eeniggeborene des Vaders van den beginne, voortaan en voor eeuwig, opdat, aangezien gij gevallen zijt, gij verlost moogt worden, en alle menschen, ja, zooveel als er willen.” 1)

Van 's Heeren openbaring aan Adam, waarin bekend werd gemaakt het verordineerde plan volgens hetwelk de Zone Gods in het midden des tijds vleesch op zich zou nemen en de Verlosser der wereld worden, werd getuigd door Enoch, zoon van Jered en vader van Methusalach. Uit de woorden van Enoch vernemen wij dat aan hem zoowel als aan zijn grooten voorzaat, Adam, de naam waaronder de Zaligmaker onder de menschen bekend zou zijn, werd geopenbaard — „Welke Jezus Christus is, de eenige naam die onder den hemel gegeven zal worden, waardoor zaligheid zal komen tot de kinderen der menschen.” 2) Het neergeschreven verbond van God met Abraham, en de herhaling en bevestiging daarvan met Izak en daarna met Jacob — dat in hun nageslacht alle volken der aarde gezegend zouden worden — was een voorzegging van de geboorte des Zaligmakers, hetgeen zou zijn door middel van dat verkoren geslacht. 3) Haar vervulling schonk ons de zegenrijke erfenis aller eeuwen.

Bij het uitspreken van zijn patriarchalen zegen op het hoofd van Juda, profeteerde Jacob: „De scepter zal van Juda niet wijken, noch de wetgever van tusschen zijne voeten, totdat Silo komt, en Denzelve zullen de volken gehoorzaam zijn.” 4) Dat met Silo wordt bedoeld de Christus, blijkt uit de vervulling der omstandigheden die in de voorspelling worden genoemd, welke vervulling ligt in den toestand der Joodsche natie ten tijde van de geboorte onzes Heeren.

1) P. v. G. W., Mozes 5 : 6—9. Aanteekening 1, aan het eind dezer les.

2) P. v. G. W., Mozes 6 : 52; bestudeer verzen 50—56; zie ook Gen. 5 : 18, 21-24; Judas 14.

3) Gen. 12 : 3; 18 : 18; 22 : 18; 26 : 4; 28 : 14; verg. Hand. 3 : 25; Gal. 3 : 8.

4) Gen. 49 : 10.

Aanteekening 1. — Sinds wanneer het offer gold als prototype van Christus' verzoeningsdood. — Hoewel het Bijbelverslag nadrukkelijk melding maakt van het offeren van offeranden lang vóór Israëls uittocht uit Egypte — bijv. door Abel en door Kaïn (Gen. 4 : 3, 4); door Noach na den zondvloed (Gen. 8 : 20); door Abraham (Gen. 22 : 2, 13); door Jacob (Gen. 31 : 54; 46 : 1) — zwijgt het toch aangaande den goddelijken oorsprong van het offer als een verzoeningsvereischte dat den verzoeningsdood van Jezus Christus voorafschaduwde. De moeilijkheid om tijd en omstandigheden te bepalen, wanneer het aanbieden van zinnebeeldige offeranden onder de menschen zijn ontstaan had, bestaat voor alle onderzoekers, behalve voor hen die de geldigheid van moderne openbaring erkennen. De noodzakelijkheid om aan te nemen dat God den mensch dienaangaande reeds vroeg heeft onderricht, hebben vele Bijbelkenners onder de aandacht gebracht. De schrijver van het artikel „Offerande” in de Bible Dictionary van Cassell zegt bijvoorbeeld: „Het idee om te offeren treedt overal in de Schriften op den voorgrond, en dit is een der oudste en meest erkende godsdienstige vormen in de gansche wereld. Er bestaat ook een opmerkelijke overeenstemming in de ontwikkeling en toepassing van het idee in hun verschillende stadia. Op deze en andere gronden heeft men met recht de afleiding gemaakt dat het offer een element vormde in den allervroegsten eeredienst van den mensch; en dat de algemeenheid daarvan niet alleen een indirecte aanwijzing is op de eenheid van het menschelijk geslacht, doch ook een illustratie en bevestiging van de eerste geïnspireerde bladzijden der wereldgeschiedenis. Het idee om te offeren kan men eigenlijk niet beschouwen als een uitvloeisel van de menschelijke natuur zonder meer, en de oorsprong daarvan moet derhalve bij hoogere bron worden gezocht, en gezien als een goddelijke openbaring aan den primitieven mensch.”

Smith's Dictionary of the Bible geeft het volgende: „Bij het nagaan der geschiedenis van het offer, vanaf zijn eerste begin tot zijn volmaakte ontwikkeling in het Mozaïsche ritueel, staan wij onmiddellijk voor de veelbesproken vraag betreffende den oorsprong van het offer, of het voortspruit uit een natuurlijke drang in den mensch, goedgekeurd en geleid door God, of dat het het voorwerp was eener bepaalde openbaring bij het begin. Het lijdt geen twijfel of het offer werd door God's Wet bezegeld, met een speciale, typische verwijzing naar de Verzoening van Christus. Dat het zoo algemeen voorkomt, onafhankelijk van, en vaak in tegenstrijd met, 's menschen natuurlijke rede betreffende zijn verwantschap tot God, bewijst dat het sedert het eerste begin heeft bestaan, en dat het diep geworteld is in de instincten der menschheid. Of het nu het eerst werd ingevoerd door gebod van-buiten-af, of dat het gegrond was op dat bewustzijn van zonde en verloren gemeenschap met God, hetwelk door Zijn hand op het hart van den mensch is gegrift — is een geschiedkundige vraag, wellicht onoplosbaar.”

De moeilijkheid verdwijnt, en de „geschiedkundige vraag” betreffende den oorsprong van het offeren wordt duidelijk opgelost, door de openbaringen van God in de tegenwoordige bedeeling, waardoor gedeelten van het verslag van Mozes — niet in den Bijbel vervat — aan de kennis van den mensch zijn weeromgegeven. De in den tekst aangehaalde schriftuurplaats (blz. 193) maakt het feit duidelijk dat het brengen van offeranden van Adam werd vereischt na zijn overtreding, en dat de beteekenis van het goddelijk-ingestelde vereischte volledig aan den patriach van het menschengeslacht werd geopenbaard. Het storten van dierenbloed bij het offeren aan God, als een prototype (voorafbeelding) van „de offerande van den Eeniggeborene des Vaders”, dateert van den tijd, die direct volgde op den val. Zijn oorsprong steunt op een speciale openbaring aan Adam. (Zie P. v. G. W., Mozes 5 : 5—8).

ZONDAGSSCHOOLWERK.

AVONDMAALVERS VOOR JULI 1929.

Bij 't nemen van de teek'nen
Denken wij aan U, o Heer,
En Uw wond're offerand,
Die ons geeft de vrijheid weer.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING VOOR JULI 1929.

(Mattheüs, hoofdstuk 12, vers 50).

„Want zoo wie den wil Mijns Vaders doet, Die in de hemelen is, dezelve is Mijn broeder, en zuster, en moeder.”

ZUSTERSHULPVEREENIGING.

Woord van Wijsheid, Les No. 5.
(Voor de derde week in Juni).

(Vervolg van blz. 172).

Ruw Materiaal. Het zoogenaamde „ruwe materiaal” bekleedt een voorname plaats in het diët. Het bestaat uit de vezelachtige, onverteerbare deelen van groenten en vruchten. Wanneer het voedsel te zeer geconcentreerd is, of te gemakkelijk verteert, blijft er weinig over dat naar de darmen moet gaan, en wordt dus de normale werking van die organen tegengewerkt. Het gevolg hiervan, verstopping, is een der ernstigste straffen waarmee de „beschaafde” mensch moet boeten voor zijn afwijken van de natuurlijke voedingsgewoonten. Een dergelijke toestand kan grootendeels worden verholpen door het vrije gebruik van alle soorten groenten en vruchten.

Andere energie-voedsels. Men moet de waarde die eetbare vetten en oliën uit het planten- en dierenrijk en andere energie-voedsels voor het menu hebben, niet over het hoofd zien. Ook noten en heele granen zijn van de grootste waarde als energie-voedsels welke vrijelijk met vruchten gegeten behooren te worden — „in het jaargetijde daarvan.”

Vragen.

1. Wat gebeurt er met een kachel wanneer men er slechte brandstof voor gebruikt en de asch niet geregeld verwijderd? Hoe kan men dit proces met het lichaam vergelijken? Verklaar.
2. Wat bedoelt men met „energie-voedsels”? Noem ze en beschrijf hun werking. Welke zijn de bronnen dezer voedsels? Verklaar hoe ze in het menschelijk lichaam dienst doen.
3. Wat overkomt den mensch wanneer hij weigert groenten en vruchten te eten? Waarom kan iemand niet op gedroogd of gerookt vleesch leven? Haal de geschiedenis aan om dit te bewijzen.
4. Waarom moet men alle eetbare planten en vruchten „in het jaargetijde daarvan” gebruiken? Nuttigt u allerlei groenten en geniet u ervan?
5. Wat zal er gebeuren met het gezin of de natie die zijn menu beperkt

tot kool en aardappelen? Mag men kinderen laten weigeren om een goed voedingsmiddel te eten? Waarom? Hoe kan men voorkomen dat ze weigeren?

6. Leg uit hoe groenten gekookt behooren te worden, en geef redenen.

7. Noem elke groentensoort die in uw winkels te vinden is, en vertel hoe vaak u elk daarvan in de afgelopen maand heeft gebruikt. L. D. W.

ZENDINGSNIEUWS.

Aangekomen.

Een hartelijk welkom heeten wij den Ouderlingen Gerrit A. Jongejan en Fred M. Weenig, die op Dinsdag den 4en dezer maand als dienstknechten van den Allerhoogste te Rotterdam zijn aangekomen, teneinde in ons land een zending te vervullen. Ouderling Weenig heeft op aanwijzen van den Zendingspresident zijn werkzaamheden aangevangen te Schiedam.

Ontslagen.

Eervol ontslagen van zendingsdienst in Nederland is Ouderling John H. McLaren Jr., laatstelijk president van het Utrechtsche district. Ouderling McLaren vertrok op den 4en Juni j.l. naar zijn tehuis in Zion.

Ouderling O. van Orden, die als opvolger van eerstgenoemde voor korten tijd de zaken in het Utrechtsche district heeft waargenomen, is eveneens eervol van zijn zending ontslagen. Ditzelfde geldt voor Ouderling Glenn E. Hill, die de afgelopen maanden als president der Haarlemsche gemeente optrad.

Benoemd en verplaatst.

Ouderling Arlo L. Christensen is benoemd tot president van het Utrechtsche district.

Voorts zijn de volgende verplaatsingen geschied:

Ouderlingen: John Sieverts van den Haag tot president der gemeente te Amsterdam; C. S. Stephens van Gouda naar Haarlem als gemeentepresident; R. J. West van Schiedam naar Gouda als gemeentepresident; A. V. King van Amersfoort naar Utrecht als leider der gemeente aldaar.

KENNISGEVING.

Op 8, 9, 10 en 11 Augustus a.s. vindt te Amsterdam een GROOTE ZENDINGSCONFERENTIE plaats.

Zegt het voort en maakt u klaar!

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.
Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.
Afzonderlijke nummers 15 cent.